

[Lilli Gyldenkilde]

de tal, som vi er blevet præsenteret for i udvalget. Altså: nej til dette forslag, og vi undlader at stemme til ændringsforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har ikke tænkt mig at tale så længe, for jeg synes ikke, der er grund til at sige så meget. Det, der bliver sagt fra socialdemokratiets og SFs side, er jo stort set, hvad der blev sagt ved førstebehandlingen, og der er egentlig ikke det store behov for gentagelser i betragtning af den dagsorden, der ligger foran os.

Jeg vil kun lige sige, at når vi er gået ind for dette ændringsforslag og også har fået regeringen med til det, er det, fordi vi synes, det er urimeligt at ramme mennesker med en indtægtsændring på 25-33 pct., lidt afhængigt af, hvordan man ændrer. Det kan man så mene om hvad man vil; vi synes ikke, at det er acceptabelt.

Med hensyn til finansieringen er vi nødt til at sige, at vi har fået regeringen med til det her, til trods for at regeringen tidligere har sagt nej til det, og vi har så accepteret, at det bliver finansieret på den facon. Hvis det havde været sådan, at socialdemokratiet og SF på et tidligere tidspunkt havde ønsket at medvirke til at få dette ændret, kunne finansieringen selvfølgelig også have set anderledes ud, men det har S og SF ikke. Dette ændringsforslag har stået på finansloven siden 1983.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan sige til fru Lone Dybkjær, at som jeg påpegede ved første behandling, er vi klar over, at det radikale venstre har stillet ændringsforslag til finansloven, men det har jo aldrig kunnet få det igennem, bl.a. fordi, som det fremgår af betænkningen, regeringen er meget betænkelig ved denne gennemførelse og ved et brev - ud over spørgsmålet fra juli 1984, som er optrykt i betænkningen - som er et brev fra arbejdsministeren til HKs A-kasse, hvoraf det bl.a. fremgår, at når man har sat datoen 1. januar 1983 på, er det, fordi det er den dato, hvor man er overgået til den nye omregningssats. Men der står intet om, hvad ministeren peger på i brevet til HKs A-kasse, at man har givet varsel om denne situation et helt år i forvejen, således at folk,

der er gået på efterløn i januar måned 1982, har været klar over situationen; de er derfor ikke i den situation, som fru Lone Dybkjær omtaler. Det er da også baggrunden for, at vi kan kalde det her for omvendt Robin Hood-politik.

Vi sagde ved førstebehandlingen, at det er asocialt, at det er forkert, og dertil kommer hele ministerens argumentation i bilaget, som er trykt op i betænkningen som svar på spørgsmål fra arbejdsmarkedsudvalget i juli 1984. Heri påpeger ministeren, at det giver administrative problemer for kasserne at skulle administrere dette i en årrække. Vi har jo tidligere diskuteret det problem her i salen, og vi ved, hvordan forargelsen stiger her i salen, hvis det er sådan, at alle de umulige administrative regler, man pålægger kasserne, bliver svære at følge, men nu har man altså pålagt dem en ting mere, som har gjort det svært at administrere disse ordninger.

Men det er rigtigt, at vi siger det samme, at vi mener det samme, og det er i sandhed det samme som det, vi diskuterede ved første behandling.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Lone Dybkjær, at det nu ikke er helt rigtigt, hvad der bliver sagt. Allerede ved førstebehandlingen af dette forslag sagde vi, at vi meget gerne ville være med til at se på det, fordi det var oplagt for os, at nogle mennesker var blevet ramt, som det formentlig ikke var meningen at ramme. Vi er ikke stivstikkere på dette område, så det er der ikke rigtig nogen grund til at prøve at bilde nogen ind. Vi har faktisk en gang imellem et andet syn på disse sager, end socialdemokratiet har, og det ved fru Lone Dybkjær godt, så lad nu være med at sige, at vi ikke var til at få i tale på dette punkt! Der er ingen, der har ønsket at tale med os om det. I øvrigt må jeg sige, at når vi ikke selv er kommet for at tale om det, er det, fordi vi godt vidste, at den eneste måde, dette overhovedet ville komme igennem på med den siddende regering, var, hvis lønmodtagerne selv betalte, og det ville vi ikke være med til.

Denne sag er jo ikke det eneste bevis på dette. Som jeg allerede har sagt, skal vi i morgen drøfte et andet forslag, som også